

И тъй, способенъ, уменъ човѣкъ е този, който действа едновременно въ три области на своя умъ: въ широчина, въ дълбочина и височина. Той трѣбва да бжде добъръ математикъ, музикантъ, философъ; освенъ това, въ него трѣбва да бждатъ добре развити моралнитѣ, общественитѣ и домашнитѣ чувства. Изобщо, когато всички способности и чувства действуватъ едновременно въ човѣка, той минава за уменъ, за правилно развитъ човѣкъ. Наблюдавайте, изучавайте главитѣ на различнитѣ хора да видите, каква е идеалната глава. Вие трѣбва съзнателно да работите, да въздействувате върху различнитѣ мозъчни центрове, да ги разработвате. Когато не успѣете въ нѣщо, вие се обезсърдчавате. Обезсърдчаването е неджгъ, който произтича отъ силно развити лични чувства въ човѣка, или отъ чрезмѣрно развитъ страхъ. Дето страхътъ и гордостта сж силно развити, тамъ надеждата е слабо развита. Силно развити честолюбие и страхъ и слаба надежда раждатъ песимизма. Песимистътъ казва: Отъ мене човѣкъ не може да стане. Този човѣкъ започва да страни отъ хората и се вглѣбява въ себе си. Това се дължи на страха. Гордостта пъкъ кара човѣка да се държи на високо, а сжщевременно и да лицемѣри. Слабо развита надежда кара човѣка да гледа отрицателно на нѣщата, заради което той употрѣбява отрицателни думи въ речника си. Когато разсѣдъкътъ и сравнението сж силно развити, а милосърдието